

Ново разбиране за рака на гърдата

Каролин Марколин,
доктор по философия

Германската нова медицина (GNM) е открита от немския интернист Д-р Рике Герд Хамер, който през последните 20 години ни представя смайващо емпирично проучване за произхода, развитието и излекуването на болестта. За да разберете истинската природа на рака на гърдата, първо ще ви въведе в основните принципи на Германската нова медицина.

Това, което д-р Хамер открива е, че всяка болест започва с шоково преживяване, което ни хваща напълно неподготвени. Той нарича такова неочаквано събитие DHS (Дирк Хамер синдром) - на името на сина си Дирк, чиято внезапна трагична смърт инициира рак у самия Хамер. Подобно непредвидено събитие не е задължително да е нещо грандиозно. То може да се предизвика, когато просто се провалим на важен изпит или когато някой ни нарани с груба забележка. Важно е да се разбере, че DHS е нещо много различно от психологичен проблем. DHS е биологично събитие, което се случва не само в психиката, но едновременно с това и в мозъка, и в някой орган. В същия момент, в който преживеем DHS, шокът от конфликта засяга специфична област от мозъка, причинявайки поражение, ясно видимо при сканиране на мозъка, като група от ясни концентрични окръжности. Понеже всяка област в мозъка ни е свързана с определен орган, мястото на поражението в мозъка определя кой орган ще бъде засегнат. С други думи - специфични биологични конфликти предизвикват специфични биологични отговори в тялото – като рак, диабет, астма, сърдечни болести и пр. На база знанието ни за човешката еволюция, д-р Хамер открива, че тези отговори са програмирани в мозъка ни като резултат от процеса на биологична адаптация, продължила милиони години. Тъй като всяко човешко същество се ражда с тези древни програми, Германската нова медицина ги нарича „Смислени Биологични Специални програми на природата“ като ярко противопоставяне на термина „болести“, предполагащ нарушена работа на организма.

Според откритията на д-р Хамер, всяка биологична специална програма („болест“) преминава през две фази, в случай, че настъпи разрешение на конфликта. Нека илюстрирам това двуфазово развитие с пример за рак на гърдата. Да речем, че жена върви край пътя с детето си. Изведнъж детето изтичва на улицата и е ударено от кола. Естествено майката изпада в пълна паника. В биологични термини тя преживява „конфликт майка-дететревога“ и веднага се задейства специалната биологична специална програма за този конкретен конфликт. С шока от конфликта тя влиза в първата му активна фаза с точно определени симптоми: мисълта ѝ е напълно завладяна от случилото се, тя не може да яде, ръцете и краката ѝ са студени – затова активната фаза на конфликта се нарича също и СТУДЕНА фаза. Ако жената е деснячка, конфликтът ще засегне дясната страна на малкия мозък (стария мозък) в зоната, която контролира млечните жлези в лявата ѝ гърда. Ако конфликтът на тревога е свързан с партньор, дясната гърда ще понесе последствията. При жените левичарки е обратното.

В момента, когато конфликтът засегне мозъка, засегнатите мозъчни клетки изпращат команда до съответните клетки в тялото да стимулират продукцията на специализираните клетки на млечната жлеза, за да се произвежда повече мляко за болното дете. Дори жената да не кърми, събитието пак предизвиква този отговор, както е ставало милиони години. Докато майката е в активен конфликт, клетките в гърдата ще продължат да се умножават, формирайки „тумор на млечната жлеза“. Чрез систематичен анализ на стотици скенери на мозъка на пациентки с рак на гърдата, д-р Хамер ясно установява, че рактът на млечните жлези винаги е свързан с грижи или спорове в обсега на това, което жената счита за свое „гнездо“, например домът ѝ, децата ѝ, партньорът ѝ, домашният ѝ любимец, работното ѝ място.

С разрешаването на конфликта, когато детето отново е добре, започва втората фаза. Във фазата на излекуването

жената ще е много уморена, апетитът ѝ ще се върне, ръцете и краката ѝ ще се стоплят отново – затова фазата на излекуването се нарича също и ТОПЛА фаза. За нещастие, това също е и фазата, в която пациентката развива възпаление, треска, инфекция и може да преживее сериозна болка. В органа също забелязваме незабавна промяна - когато детето е вече живо и здраво, няма повече нужда да се произвеждат тези безценни клетки на млечната жлеза. Туморът незабавно ще спре да расте и вече излишните клетки ще бъдат разградени с помощта на специални бактерии, които стоят в готовност точно за тази задача. Понеже микробите са толкова необходими за нашето оцеляване, техните разнообразни задачи също са били програмирани в мозъка, който сега контролира множеството им дейности в тялото ни. Германската нова медицина отхвърля стандартното виждане, че микробите са наши врагове, които се стремят да ни унищожат. Напротив, в светлината на целенасоченото съжителство на хора и микроби, микробите могат да се разпознаят като наши верни помощници, поддържащи нашите органи и тъкани.

Докато млечните жлези биват засегнати, когато жената преживява „конфликт тревога в гнездото“, млечните канали ще реагират, когато тя се сблъска с конфликт на раздяла. Например, ако детето ѝ, майка ѝ или партньорът ѝ е „откъснат от гърдата ѝ“. Тъй като млечните канали се контролират от сензорния кортекс – кората на главния мозък, тъканите ще реагират по различен начин: по време на активната фаза на конфликта, по млечните канали се появяват малки язвички с биологичното предназначение да разширят диаметъра на каналите, за да се подпомогне изтичането на млякото, което вече не е нужно. Веднага щом конфликтът се разреши, разязвената тъкан ще бъде възстановена. Традиционната онкология нарича тази клетъчна пролиферация през фазата на излекуването „интрадуктален карцином“. GNM предлага различно виждане. След внимателно наблюдаване на естествените биологични закони повече от две десетилетия, д-р Хамер може да ни увери, че такъв „лекуващ се тумор“ е безобидна бучка, която бавно ще се разгради в процеса на излекуване.

Източник: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

Информацията в тази статия не замества професионалния медицински съвет